

تجربه چند کشور در زمینه سیاستهای یکسان سازی نرخ ارز :
تغییربرابری پول ملی و تعدیل اقتصادی

مقدمه

از آنجاکه تجربیات سایرکشورها در مورد سیاستهای تعدیل و تضعیف ارزش پول ملی می توانند مورد استفاده کشورهای قرارگیرنده ، لذا گزارش حاضر اثرات سیاستهای مذکور را بر روی متغیرهای مهم اقتصاد کلان برخی ازکشورها بطور فشرده مورد بررسی قرار می دهد .

لازم به توضیح است که در انتخاب کشورهای مورد بررسی کوشش شده است که حتی المقدور کشورهایی که از نظر اقتصاد ی شرایط مشابهی باکشور ما دارند ، مورد مطالعه قرار گیرند . بدین منظور عمدتاً کشورهای ترك محصولی وابسته به درآمد نفت که عبارتند از: ونزوئلا ، اندونزی ، اکوادور ، نیجریه و همچنین کشور غنا که عمدتاً ترین کالای صادراتی آن محصول کاکائومی باشد و نیز د و کشور مجارستان و چکسلواکی که در سالهای اخیر سیاستهای تعدیل اقتصادی را در پییش گرفته اند ، برگزیده شده اند .

امید است آشنایی با تجربه کشورهای فوق بتواند در اتخاذ سیاستهای مناسب ارزی ، مالی و پولی ، سیاستگذاران اقتصاد ی کشور را یاری نماید .

لازمه توضیح است که در اولین قسمت این گزارش ، سه کشور ونزوئلا ، اندونزی و اکوادور مورد بررسی قرار می گیرند .

وینزویلا :

دولت وینزویلا بدنبال وضعیت نامساعدی که در موازنه پرداختهای این کشور در اوایل دهه ۱۹۸۰ پدید آمده بود، در سالهای ۸۵ - ۱۹۸۳ اقدامات اصلاحی مهمی را انجام داد. مهمترین این اقدامات، کاهش مخارج دولتی، کاهش ارزش بولیوار و سیاست تثبیت دستمزدهاست. این اقدامات موجب بهبود قابل ملاحظه ای در وضعیت بودجه دولت و موازنه خارجی این کشور طی سالهای ۸۵ - ۱۹۸۳ گردید و نتایج آن به دولت کمک کرد تا به تدریج خود را کاهش داده و ذخایر بین المللی اش را افزایش دهد. ولی کاهش مخارج دولتی طی سالهای فوق همراه با کاهش شدید در سرمایه گذاریها و افزایش محدودیتهای وارداتی و کنترلهای قیمتی دولت بود و این امر سبب گردید تا تولید ناخالص داخلی واقعی کشور طی این دوره کاهش یافته و بیکاری نیز به میزان قابل توجهی افزایش یابد.

در اواخر سال ۱۹۸۵، دولت این کشور به منظور رونق بخشیدن به فعالیتهای اقتصادی، مخارج دولتی را افزایش داد و تسهیلاتی در اعطای اعتبارات قائل شد، همچنین دستمزدهای نیز به میزان قابل توجهی افزایش یافتند. علیرغم کاهش قیمت جهانی نفت در سال ۱۹۸۶، سیاستهای فوق الذکر در این سال نیز ادامه یافت.

در سال ۱۹۸۶، علیرغم افزایش تولیدات و کاهش نرخ بیکاری، بودجه دولت با کمتری زیادی مواجه گشت. حساب جاری موازنه پرداختها از ۳ میلیارد دلار مازاد در سال ۱۹۸۵ به حدود ۲ میلیارد دلار کمتری در سال ۱۹۸۶ تغییر جهت داد. همچنین ذخایر خارجی این کشور در سال ۱۹۸۶ به میزان ۴ میلیارد دلار کاهش یافت و ارزش بولیوار در بازار آزاد به میزان زیادی تقلیل پیدا نمود. به علت کاهش زیاد ذخایر خارجی، مقلبات این کشور در سال ۱۹۸۶ به تضعیف اساسی بولیوار اقدام نمودند. در این سال ارزش بولیوار بر حسب مقدار واقعی و موثر به سطحی که در اواسط دهه ۱۹۷۰ داشت کاهش یافت و به منظور جلوگیری از تاثیر تضعیف بولیوار در دستمزدهای واقعی، دولت دستمزدهای بخش خصوصی دولتی را بین ۲۰ تا ۳۰ درصد افزایش داد. همچنین در پایان سال سوبسیدهای ارزی برای واردات کالاهای اساسی به میزان ۲۰ تا ۲۵ درصد افزایش یافت. این تصمیمات سبب گردید که کمتری بودجه دولت و همچنین نرخ تورم در سال ۱۹۸۷ افزایش یابد. همچنین نرخ بازار آزاد ارزی هر دلار معادل ۳۰ بولیوار افزایش یافت، در حالی که نرخ دلار رسمی هر دلار معادل ۱۴/۵ بولیوار بود. در سپتامبر سال ۱۹۸۷، دولت این کشور، سیستم کنترل قیمتها را تغییر داد و لیست کالاهای اساسی از ۱۱۰ قلم به ۴۳ قلم کالا کاهش داده شد و گروه

جدیدی تحت عنوان کالاهای نیمه اساسی تعیین گردید. تولید ناخالص داخلی واقعی بدون نفست عمدتاً در نتیجه افزایش فعالیت بخشهای کشاورزی، صنعتی و خدمات افزایش یافت. بهبود نسبی قیمت های نفت و افزایش در اعتبارات و ذخایر خارجی این کشور، موجب بهتر شدن وضعیت موازنه پرداخت آنها در سال ۱۹۸۷ شد. بطوریکه کسری حساب جاری موازنه پرداخت آنها که بیش از ۲ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۶ بود به ۱/۴ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۷ کاهش یافت.

در سال ۱۹۸۸ دولت این کشور به منظور کاهش نرخ تورم، حفظ رشد GDP واقعی و جلوگیری از کاهش ذخایر بین المللی، برنامه اصلاحات اقتصادی را اجراء نمود. به منظور دستیابی به اهداف فوق، بودجه ارزی سال ۱۹۸۸، محدود گردید و میزان وامهای خارجی افزایش یافت. همچنین به منظور محدود کردن کسری بودجه دولت، نرخ رشد پول به ۱۸ تا ۱۹ درصد کاهش داده شد و سیاست محتاطانه ای نیز برای حفظ دستمزدها اتخاذ گردید.

کاهش قیمت جهانی نفت از اواخر سال ۱۹۸۷ وضعیت خارجی این کشور را در سال ۱۹۸۸ وخیم تر نمود. افزایش در واردات و پرداخت بهره بیشتر سبب گردید، کسری حساب جاری موازنه پرداخت آنها و نیز طلا از ۱/۴ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۷ به ۵/۸ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۸ افزایش یابد.

در اوایل سال ۱۹۸۹، مقامات و نیز طلا مبادرت به انجام تعدیلات اساسی و اصلاحات ساختاری در زمینه های مختلف اقتصادی نمودند.

این کشور تا مارس سال ۱۹۸۹ دارای سیستم ارزی تشبیه به دلار بود و است و بانک مرکزی در تمامی سالهای مورد بررسی به درجات متفاوت در بازار خالت می کرد. نرخ ارز این کشور تا سال ۱۹۸۳ ثابت بوده و هر دلار معادل ۴/۲۹ بولیوار بوده است ولی این کشور طی سالهای ۱۹۸۳ تا ۱۹۸۸ دارای نظام چند نرخ ارز بود و طی این سالها در پیار پول ملی خود را تضعیف نمود. است (سالهای ۱۹۸۴ و ۱۹۸۶) - در ۳۱ مارس ۱۹۸۹ سیستم چند نرخ ارز در این کشور منسوخ شد و به جای آن سیستم ارزی شناور مستقل انتخاب گردید. در این سیستم، نرخ ارز توسط نیروهای بازار و بطور شناور تعیین می شود. در ماههای قبل از معرفی سیستم ارزی جدید و یکسان سازی نرخ ارز، تفاوت بین نرخ رسمی و نرخ بازار آزاد ارزی بطور فزاینده در حال افزایش بود و تا فوریه سال ۱۹۸۹ نرخ هر دلار بازار آزاد به ۳۸ بولیوار رسیده بود، در حالیکه در همان زمان نرخ رسمی هر دلار معادل ۱۴/۵ بولیوار بوده است. بدین حال رکسود فعالیت های اقتصادی در این کشور، کاهش ارزش اسمی بولیوار در اواخر سال ۱۹۸۹ صورت گرفت، بطوریکه نرخ ارز در این کشور در حد نرخ بازار آزاد هر دلار معادل ۲۳/۰۸ بولیوار (یعنی حدود سه برابر نرخ

قبلی) تعیین گردید که کاهشی معادل ۶۶ درصد را نشان می دهد. دولت ونزوئلا با انتخاب سیستم ارزی شناور مستقل، در نظر داشت تا نرخ رسمی و نرخ بازار آزاد ارز را یکسان سازد.

در همین زمان بانک مرکزی سیستم سقف های نرخ بهره را لغو نمود و سیاست دولت در تعیین نرخ بهره کاملاً انعطاف پذیر گردید. به منظور کاهش اختلالات و بهبود وضعیت مالی دولت، از مارس سال ۱۹۸۹، برنامه افزایش قیمت کالاها و خدمات تولید شده توسط کارفرمایان دولتی به مرحله اجرا گذاشته شد. علاوه بر سیستم پیچیده کنترل قیمت هانیز به میزان قابل توجهی منسوخ گردید. برنامه اصلاح وضعیت بازرگانی این کشور از طریق حذف محدودیتهای تجاری و کاهش معافیتهای تعرفه‌ای برای واردات اجرا گردید. از دیگر اقدامات اصلاحی دولت، تعدیل دستمزدها در این کشور بود.

بطور کلی برنامه تعدیل ونزوئلا در سال ۱۹۸۹ باعث کاهش و تخفیف عدم تعادلهای اقتصادی و مالی این کشور شد. حساب جاری خارجی دارای مازادی حدود ۵/۵ درصد GDP شد که تا حدی در نتیجه افزایش زیاد صادرات و کاهش قابل ملاحظه واردات بود. افزایش صادرات بدلیل افزایش قیمت های جهانی نفت و همچنین افزایش صادرات غیرنفتی این کشور بود. در همین زمان کسری بودجه دولت و بعثت کاهش ارزش واقعی بولیوار، افزایش قیمت های جهانی نفت خام و کاهش دریافتی دولت به حدود ۱/۲ درصد GDP کاهش یافت.

برخلاف سال ۱۹۸۸ که موجودی انبارها در این کشور بعثت وجود سیستم نرخهای ارز ترجیحی برای واردات بسیار زیاد بود، در سال ۱۹۸۹، با یکسان سازی نرخ ارز، موجودی آنها بسیار کاهش یافت و این امر به همراه کاهش در هزینه های دولت، سبب گردید که تقاضای داخلی واقعی در این کشور کاهش یابد.

همچنین در سال ۱۹۸۹ بدلیل کاهش اساسی در ارزش واقعی بولیوار، افزایش قابل ملاحظه در نرخهای بهره واقعی (حدود ۱۱ درصد در آخرین فصل سال) و تعدیل اساسی در سطح قیمت های داخلی، میزان مصرف و سرمایه گذاری ثابت بخش خصوصی کاهش یافت. عوامل فوق به همراه حذف سوبسیدها سبب گردیدند که متوسط نرخ تورم در این سال به ۸۵ درصد افزایش یابد.

در سال ۱۹۸۹ اتخاذ سیاستهای انقباضی مالی و تعدیل قیمت ها و حذف سیستم کنترل قیمت ها منجر به کاهش شدید در تقاضای بخش خصوصی گردید که این امر به نوبه خود سبب کاهش GDP به قیمت ثابت به میزان ۷/۸ درصد گردید. در این سال ارزش افزوده واقعی در همه بخشها تنزل یافت. بیشترین کاهش در فعالیتهای ساختمانی به میزان ۲۷ درصد ثبت شده است که این مسئله نشانگر کاهش در

سرمایه گذارهای عمومی در سال ۱۹۸۹ بوده است .

بطور کلی اثرات اقتصادی تضعیف پول این کشور در سال ۱۹۸۹ و سالهای بعد با استفاده از جدول

شماره (۱) به شرح ذیل می باشد :

- ارزش کل صادرات کشور در سال ۱۹۸۹ معادل ۲۸/۵ درصد در مقایسه با سال قبل افزایش یافت و در سال ۱۹۹۰ نیز به بالاترین میزان خود طی سالهای ۱۹۹۰ - ۱۹۸۲ رسید و به ۱۲/۵ میلیارد دلار بالغ گردید . سهم صادرات نفت در کل صادرات این کشور طی نیمه اول دهه ۱۹۸۰ بطور متوسط ۹۳ درصد بود ، اما طی سالهای ۸۹ - ۱۹۸۶ به ۷۶ درصد کاهش یافت که این کاهش عمدتاً در نتیجه تنزل قیمت های جهانی نفت بوده است و در سال ۱۹۹۰ نیز بیش از ۸۰ درصد ارزش کل صادرات این کشور را صادرات نفت تشکیل می داد . است . ضمناً سهم صادرات غیرنفتی از حدود ۱۶ درصد در سال ۱۹۸۵ به ۲۴ درصد در سال ۱۹۸۹ افزایش یافته است . مهمترین صادرات غیرنفتی ونزوئلا آلومینیوم و فرآورده های آلومینیومی ، سنگ آهن ، قهوه ، کاکائو ، فولاد ، محصولات شیمیایی و طلای غیرپولی تشکیل می دهد . در سال ۱۹۸۹ ، ارزش واردات این کشور حدود ۴۰ درصد کاهش یافت و به ۷ میلیارد دلار محدود گردید که این کاهش عمدتاً ناشی از تضعیف شدید ارزش پول این کشور و همچنین کاهش شدید در تقاضای داخلی بوده است . همچنین ارزش واردات ونزوئلا در سال ۱۹۹۰ ، به کمترین میزان خود طی سالهای ۱۹۹۰ - ۱۹۸۴ معادل ۶/۵ میلیارد دلار محدود گشت . علیرغم اینکه در واکنش به کاهش قیمت های جهانی نفت ، مقامات این کشور ، محدودیتها و کنترلهای ارزی را تشدید نکردند و استقرار از خارج را نیز افزایش دادند ، معیناً خالص ذخایر خارجی این کشور در دوره ۸۸ - ۱۹۸۶ به ۱۰ میلیارد دلار کاهش یافت . خالص حساب جاری موازنه پرده اختیای این کشور در سال ۱۹۹۰ دارای بیشترین مقدار ارمایه معادل ۸/۲ میلیارد دلار بود ، است .

- در نتیجه تضعیف پول این کشور در سال ۱۹۸۹ نرخ تورم از ۲۹/۵ درصد در سال ۱۹۸۸ به ۸۴/۳ درصد در سال ۱۹۸۹ افزایش یافت این امر علیرغم اتخاذ سیاستهای انقباضی مالی ، بعطبت یکسان سازی بازار ارز ، کاهش سوبسیدها و آزاد سازی قیمت ها بود . لازم به ذکر است که نرخ تورم در سال ۱۹۹۰ به ۴۰/۸ درصد کاهش پیدا نمود .

- نرخ بهره (تنزیل مجدد) بدلیل سیاست پولی فوق العاده محدود کنند ه ای که در سال ۱۹۸۹ به مورد اجراء گذاشته شد از ۸ درصد در سال ۱۹۸۸ به ۴۵ درصد در سال ۱۹۸۹ افزایش داده شد و در سال ۱۹۹۰ و ۱۹۹۱ نیز در سطح ۴۳ درصد ثابت ماند .

- تولید ناخالص داخلی (GDP) به قیمت ثابت طی سالهای ۸۸-۱۹۸۶ بطور متوسط سالانه ۵/۷ درصد رشد داشته است ولی در سال ۱۹۸۹ همزمان با شناور شدن نرخ پول ملی این کشور GDP به قیمت ثابت حدود ۷/۸ درصد در مقایسه با سال ۱۹۸۸ کاهش یافت. کاهش مذکور در این سال بدلیل کاهش واردات و کاهش فعالیتهای تولیدی در بخشهای صنعت و ساختمان بوده است ولی مجدداً با افزایش فعالیتهای اقتصادی در سال ۱۹۹۰ رشد اقتصادی این کشور در سال مذکور به ۵/۷ درصد بالغ گردید.

- در نتیجه تضعیف پول ملی این کشور، علیرغم سیاستهای انقباضی پولی که توسط دولت و نیز وثلاً به مورد اجرا گذاشته شد، حجم نقدینگی در سالهای ۱۹۸۹ و ۱۹۹۰ از افزایش بی سابقه ای برخوردار گردید و رشد نقدینگی در سالهای مذکور به ترتیب به ۴۶/۱ درصد و ۷۰/۳ درصد بالغ گردید. همچنین سرعت گردش پول (۱) از ۲/۹۳ در سال ۱۹۸۷ به ۳/۴۰ در سال ۱۹۸۸ افزایش یافته ولی در سال ۱۹۹۰ به ۳/۰۵ محدود گشت. کل بدهی خارجی کشور و نیز وثلاً در سال ۱۹۸۰ معادل ۲۹/۴ میلیارد دلار بوده است که در سال ۱۹۸۸ به ۳۲/۶ میلیارد دلار بالغ گردیده است و نسبت اقساط بازپرداخت وام به کل صادرات کشور از ۳۲/۲ درصد در سال ۱۹۸۴ به ۴۷/۰ درصد در سال ۱۹۸۸ افزایش یافته است.

اند ونزی:

کشور اندونزی در دهه ۱۹۷۰ بدنبال یک دوره بی ثباتی اقتصادی، شاهد رشد سریع درآمدها، کاهش تورم و بهبود در وضعیت خارجی خود بود. در ذکر عواملی که سبب بهبود اوضاع اقتصادی این کشور گشت می توان به اتخاذ سیاست های مناسب اقتصادی از سوی دولت و همچنین ترقی ناگهانی قیمت نفت در دهه مذکور اشاره کرد. در این دهه کشور اندونزی سیاست صنعتی کردن سریع کشور را از طریق تأمین مالی طرحهای جایگزینی واردات با استفاده از درآمد های حاصل از صادرات نفت به مورد اجرا گذارد. با این وجود، در دهه ۱۹۸۰ پیشرفت های فوق العاده در معرض اختلالات و شوک های شدید قرار گرفت. طوسی سالهای ۸۵-۱۹۸۲، رکود و کاهش قیمت های جهانی نفت منجر به کاهش درآمد های صادراتی این کشور گردید و این امر بنوبه خود سبب کردید که نرخ رشد اقتصادی طوسی سالهای مذکور کاهش یابد. در سالهای بعد از ۱۹۸۵، کاهش شدید قیمت های جهانی نفت به همراه افزایش نسبتاً زیاد ارزش دلاری بدهیهای خارجی این کشور که در نتیجه کاهش ارزش دلار آمریکا در مقابل سایر ارزهای عمده

۱ - نسبت تولید ناخالص داخلی (به قیمت جاری) به نقدینگی.

بوجود آمد ه بود ، سبب گردید که موقعیت خارجی و مالی این کشور از وضعیت نامطلوبی برخوردار شود . مقامات کشور اند وزی در پاسخ به اختلالات یاد شده ، به این نتیجه رسیدند که باید اقداماتی در جهت افزایش کارایی ، بهبود موقعیت خارجی کشور ، تنوع بخشیدن به صادرات کشور و تجهیز منابع به منظور تولید کالاهای غیر نفتی و کاهش وابستگی اقتصاد این کشور به صادرات نفت و گاز انجام دهند ، تا از این طریق قدرت رقابتی کشور در سطح بین المللی افزایش یافته و همچنین رشد اقتصادی تسریع گشته و فرصتهای اشتغال نیز افزایش یابد . از مهمترین اقدامات کلیدی دولت در این زمینه تضعیف شدید پول ملی در سالهای ۱۹۸۳ و ۱۹۸۶ و انجام اصلاحاتی در سیستم مالیات گیری این کشور بود . در سال ۱۹۸۳ پول ملی این کشور به میزان قابل ملاحظه ای تضعیف گشت (معادل ۳۰ درصد) و اصلاحات جامع و همه جانبه مالی نیز به مرحله اجراء آمد . در سال ۱۹۸۴ مقامات این کشور به منظور افزایش درآمد های غیر نفتی ، تغییرات اساسی در سیستم مالیاتی این کشور دادند و همزمان با این اقدام ، هزینه های دولت نیز کاهش دادند . بطور کلی اصلاحات ساختاری انجام گرفته در این کشور به همراه بهبود قدرت رقابتی آن در سطح جهانی ، منجر به افزایش سرمایه گذاریها و همچنین افزایش صادرات غیر نفتی گردید . بدین وسیله وابستگی اقتصاد کشور به درآمد های حاصل از نفت و گاز به میزان قابل ملاحظه ای کاهش یافت . افزایش صادرات غیر نفتی در این کشور اگرچه تا حدی ناشی از افزایش قیمت این کالاها بوده ولی عمدتاً به علت افزایش حجم کالاهای صادراتی مذکور بخصوص کالاهای صنعتی بوده است . استراتژی دولت در زمینه گسترش صادرات غیر نفتی ، کاهش هزینه تولید این کالاها و انجام سرمایه گذاریهای جدید در این بخشها بوده است . اتخاذ سیاستهای فوق الذکر به همراه برخورداری از حمایت مالی سایر کشورها ، هر چند تا حدی درآمد سرانه را در این کشور کاهش داد ولی سبب حفظ رشد تولیدات داخلی گردید .

علیرغم کاهش مجدد قیمت نفت در سال ۱۹۸۸ ، اقتصاد کشور اند وزی در این سال از عملکرد رضایت بخشی برخوردار بود . بطوریکه رشد تولیدات داخلی از روند مثبتی برخوردار گشت و تورم تنها حدی کنترل گردید ولی علیرغم کاهش کسری حساب جاری موازنه پرداختها ، به علت کاهش مازاد حساب سرمایه در این سال ، موازنه پرداختهای کل کشور از مازاد ۸ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۷ به کسری حدود ۸ میلیارد دلار در سال مذکور تبدیل شد .

در سال ۱۹۸۹ نیز دولت این کشور با انجام اقدامات اصلاحی دیگری سبب گردید که رشد تولیدات و سهم صادرات صنعتی در کل تولید ناخالص داخلی این کشور افزایش یابد و نرخ تورم نیز تا حدی کنترل گردد . از دیگر اقدامات اصلاحی دولت در سالهای اخیر ، آزاد سازی تجارت خارجی از طریق

- کاهش تعرقه های وارداتی، افزایش اخذ مالیات غیرمستقیم و حذف برخی از سوبسیدها بوده است.
- تاثیر تغییرات ارزش پول این کشور و انجام سایر اقدامات از سوی دولت بر روی متغیرهای اقتصاد کلان کشور اندونزی با استفاده از جدول شماره (۲) مورد بررسی قرار می گیرد:
- ارزش کل صادرات این کشور که در سال ۱۹۸۶ بعطت کاهش قیمت جهانی نفت به حد اقل خود طی سالهای مورد بررسی رسیده بود، در سالهای بعد بعطت افزایش زیاد صادرات غیرنفتی روند صعودی یافت و در سال ۱۹۹۰ به حد اکثر میزان خود طی سالهای مذکور رسید و معادل ۲۵/۷ میلیارد دلار گردید. سهم صادرات نفت در کل صادرات این کشور که طی سالهای ۸۵-۱۹۸۰ بطور متوسط سالیانه معادل ۶۸ درصد بود بعد از کاهش قیمت نفت در سال ۱۹۸۶ و کاهش صادرات نفت به ۴۲ درصد تنزل یافت.
- متعاقب سیاستهایی که دولت بمنظور گسترش صادرات غیرنفتی اتخاذ نموده بود، همچنین با کاهش زیاد ارزش پول این کشور در سال ۱۹۸۶ و ادامه آن در سالهای بعد، صادرات غیرنفتی از ۹ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۵ به حد اکثر میزان خود طی سالهای مورد بررسی معادل ۱۲ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۰ افزایش یافت و سهم آن در کل ارزش صادرات کشور از ۵۱ درصد در سال ۱۹۸۵ به ۶۶ درصد در سال ۱۹۹۰ بالغ گردید.
- با تضعیف پول این کشور در سال ۱۹۸۲، ارزش کل واردات از ۱۲/۷ میلیارد دلار در این سال به ۱۲/۷ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۵ کاهش پیدا نمود و در سال ۱۹۸۶ نیز بدلیل کاهش قیمت جهانی نفت و در نتیجه کاهش درآمد های ارزی به حد اقل میزان خود تقلیل یافت ولی در سالهای بعد با افزایش درآمد های ارزی، واردات این کشور روندی صعودی یافت و در سال ۱۹۹۰ به حد اکثر میزان خود طی سالهای مورد بررسی معادل ۲۰/۷ میلیارد دلار افزایش یافت. حسابجاری موازنه پرداختهای این کشور طی سالهای ۱۹۹۰-۱۹۸۱ همواره از کسری برخوردار بوده است و در سالهای اخیر بعطت افزایش قابل ملاحظه صادرات کالاهای صنعتی و افزایش درآمد های حاصل از تورم و بالاخره تعدیل عمل آمده در نرخ ارز، کسری مذکور تقلیل یافته است.
- نرخ تورم در کشور اندونزی طی سالهای ۸۴-۱۹۸۰ بطور متوسط سالیانه معادل ۱۲/۴ درصد بوده است ولی طی سالهای ۹۰-۱۹۸۵ علیرغم افزایش نقدینگی، بعطت کاهش سرعت گردش پول، نرخ تورم بطور متوسط به حد و ۷ درصد کاهش یافته است.
- در مورد نرخ بهره در کشور اندونزی بعد از تغییر سیستم ارزی این کشور در سال ۱۹۸۲ نرخ بهره سپرده های کوتاه مدت از ۶ درصد در سال ۱۹۸۳ به ۱۶ درصد در سال ۱۹۸۴ افزایش یافت و این

نرخ د رسال ۱۹۹۰ معادل ۱۷/۳۰ درصد بوده است .

- بودجه اندونزی طی سالهای مورد بررسی همواره با کسری مواجه بوده است و در سال ۱۹۸۸ کسری مذکور به دلیل کاهش مجدد قیمت نفت در بازارهای جهانی و در نتیجه کاهش درآمد های دولت به حد اکثر میزان خود طی این سالها رسید و به ۴ میلیارد روبیه بالغ گردید و در سال ۱۹۸۹ بدلیل اتخاذ سیاستهای انقباضی از سوی دولت مانند افزایش مالیاتهای غیر مستقیم و حذف سوبسید برخی از کالاهای کسری مذکور به حد و ۲ میلیارد روبیه کاهش یافت .

- رشد اقتصادی (GDP به قیمت ثابت) طی سالهای مورد بررسی همواره مثبت بوده است و در سال ۱۹۸۸ به حداقل خود معادل ۵/۰ درصد کاهش یافته است ولی در سالهای ۱۹۸۹ و ۱۹۹۰ بطور متوسط از رشد ۵/۲ درصد برخوردار گردیده است .

- همزمان با کاهش ارزش یول این کشور در سال ۱۹۸۶ و سالهای بعد از آن، رشد نقدینگی این کشور افزایش یافته و در سال ۱۹۹۰ به ۴۴/۶ درصد بالغ گردیده است ولی بدلیل کاهش سرعت گردش پول، اثر رشد نقدینگی در اقتصاد کشور خنثی گردیده است . همچنین دولت این کشور به منظور بهبود کارایی در تخصیص منابع مالی و جلوگیری از رشد فزاینده نقدینگی، از سال ۱۹۸۹ اقدامات اصلاحی مهمی را آغاز نموده است .

- کل بدیهیهای خارجی این کشور طی سالهای ۸۹ - ۱۹۸۰ دائماً سیر صعودی داشته است . بطوریکه از حد و ۲۱ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۰ به ۵۲ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۸ و ۵۱ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۹ افزایش یافته است . افزایش دلاری بدیهیهای خارجی اندونزی در سالهای بعد از ۱۹۸۵ چنانکه قبلاً ذکر گردید تا اندازه ای ناشی از کاهش ارزش دلار آمریکا در مقابل سایر ارزهای عمده بوده است . لازم به ذکر است که نسبت بازپرداخت اقساط وام به کل صادرات کالاها و خدمات این کشور در سال ۱۹۸۴ معادل ۹/۱۵ درصد بوده که در سال ۱۹۸۸ به ۶/۲۹ درصد افزایش پیدا نموده است .

اکوادور:

درواکنش به تضعیف موقعیت اقتصادی اکوادور در اوایل دهه ۱۹۸۰، مقامات این کشور طی سالهای ۸۵ - ۱۹۸۳ برنامه های اصلاحی مهمی در زمینه تثبیت وضعیت اقتصادی این کشور به مورد اجرا گذاشتند . در نتیجه اقدامات مذکور، عملکرد اقتصاد به میزان قابل توجهی در این دوره بر بهبود یافت، بطوریکه کسری حساب جاری موازنه برداختها و همچنین کسری بودجه دولت طی این سالها به مازاد

تبدیل گشت. به علاوه بدنبال کاهش رشد اقتصادی این کشور در سال ۱۹۸۲، رشد تولید ناخالص داخلی (GDP) به قیمت ثابت در سالهای ۱۹۸۴ و ۱۹۸۵ از روند مثبتی برخوردار گشت. در همین هنگام نیز نرخ تورم به ۲۸ درصد در سال ۱۹۸۵ کاهش یافت. اما طی سالهای ۸۷ - ۱۹۸۶ بدلت وقوع زمین لرزه در این کشور و عدم اتخاذ سیاستهای مناسب مالی از سوی دولت و کاهش قیمت جهانی نفت، اثرات بهبود ایجاد شده طی سالهای ۸۵ - ۱۹۸۳ تا اندازه ای خنثی گشت. بطوریکه حساب جاری موازنه پرداختها و بودجه دولت از کسری قابل توجهی در این سالها برخوردار گردید و رشد تولید ناخالص داخلی در سالهای مذکور بدلت کاهش تولید و صادرات نفت از روند نزولی برخوردار شد و نرخ تورم نیز به ۲۹ درصد در سال ۱۹۸۷ افزایش یافت.

در سال ۱۹۸۸ بدلت از سرگیری مجدد صادرات نفت خام و اجراء سیاست های مناسب مالی از سوی دولت، بهبود قابل ملاحظه ای در اوضاع اقتصادی این کشور مشاهده گردید. سیاستهای مالی اجرا شده شامل دوبرابر کردن قیمت داخلی نفت، افزایش مالیات بر سیگار، حذف برخی از سوسیدها و محدود کردن هزینه های جاری و سرمایه ای دولت بوده است. در اوت سال ۱۹۸۸ دولت اکتوادار ارزش پول ملی ساگر (۱) را در بازار مداخله ای تضعیف نمود. بطوریکه هر دلار از ۲۲۲ ساگر در سال ۱۹۸۷ به ۴۳۲/۵ ساگر در سال ۱۹۸۸ رسید. علاوه بر اقدام فوق، کنترل های وارداتی به میزان قابل ملاحظه ای افزایش یافتند و در این کشور سیستم تخصیص ارز بوجود آمد. در این سیستم به صادرکنندگان بخش خصوصی اجازه داده شد که معادل ۹۰ درصد در یافتنهای ارزی خود را جهت واردات کالا مورد استفاده قرار دهند.

سیستم ارزی این کشور طی سالهای ۸۹ - ۱۹۸۲ با تغییرات زیادی مواجه بوده است و ارزش پول این کشور (ساگر) از سال ۱۹۸۱ تاکنون با تضعیف های مکرر روبه روبرو شده است. بطوریکه برابری پول آن با دلار از هر دلار معادل ۲۵ ساگر در سال ۱۹۸۱ به ۱۲۷۰/۶ ساگر در سال ۱۹۹۱ رسید است. در حال حاضر این کشور دارای سیستم ارزی شناور هدایت شده می باشد و سه نوع نرخ ارز در این کشور وجود دارد که عبارتند از: نرخ رسمی که فقط برای عملیات حسابداری بانک مرکزی این کشور مورد استفاده قرار می گیرد، نرخ بازار مداخله ای که قسمت عمده معاملات بخش دولتی با این نرخ انجام می گیرد و در سال ۱۹۹۱، نرخ مذکور هر دلار معادل ۱۲۷۰/۶ ساگر بوده است و بالاخره نرخ بازار آزاد ارز.

علیرغم کوششهایی که در جهت تنوع بخشیدن به صادرات اکوادور بعمل آمده است، اما هنوز درآمد های ارزی این کشور عمدتاً بستگی به عملکرد بخش نفت دارد.

در مورد اثرات تغییرات نرخ ارز کشور و سایر سیاستهای اتخاذ شده بر متغیرهای اقتصاد کسلان اکوادور، جدول شماره (۳) مورد بررسی قرار می گیرد.

- سهم صادرات نفت که طی سالهای ۸۵ - ۱۹۸۳ حدود ۷۰ درصد از کل صادرات این کشور را تشکیل می داد در سالهای ۸۸ - ۱۹۸۶ بععلت کاهش قیمت جهانی نفت و قطع صد و ران در نتیجه وقوع زلزله به حدود ۴۰ تا ۴۵ درصد تقلیل یافت. بطوریکه در سال ۱۹۸۶ همزمان با کاهش قیمت نفت در بازارهای جهانی، ارزش صادرات نفت این کشور به نصف سال ماقبل رسید و به ۹۸۲ میلیون دلار محدود گردید. در سال ۱۹۸۷ بععلت وقوع زلزله ماه مارس در این کشور، ۴۰ کیلومتر از خطوط نفتی اکوادور که تمام نفت این کشور از طریق آنها حمل می شد نابود گشت و سبب شد تولید و صادرات نفت خام برای مدت بیش از ۵ ماه موقتاً متوقف شود. اگرچه کمکهای بین المللی نااندازه ای اثرات زیانبار زلزله را روی اقتصاد این کشور تخفیف داد، اما تولید و صادرات نفت خام در این سال به حدود $\frac{2}{5}$ سال ماقبل کاهش یافت و به ۷۲۴ میلیون دلار محدود گشت و تنها ۲۸ درصد ارزش کل صادرات را به خود اختصاص داد.

از سال ۱۹۸۳ با تغییر سیستم ارزی کشور از سیستم تثبیت به دلار به سیستم ارزی شناورده ایست شده ارزش کل صادرات غیرنفتی دارای روند صعودی بوده است و متوسطی سالهای ۹۰ - ۱۹۸۳ بطور متوسط سالیانه ارزشی معادل ۱۰ درصد بر خورده است. بررسی جدول مذکور نشان می دهد که کشور اکوادور نیز مانند سایر کشورهای صادرکننده نفت، در سال ۱۹۸۶ که مواجه با شوک نفتی گردید به افزایش صادرات غیرنفتی روی آورد، بطوریکه ارزش صادرات غیرنفتی در سال مذکور با ۲۲ درصد افزایش نسبت به سال قبل به $\frac{1}{2}$ میلیارد دلار بالغ گردید و ۵۵ درصد از ارزش کل صادرات را تشکیل داد.

ارزش صادرات غیرنفتی در سال ۱۹۹۰ به حد اکثر میزان خود معادل $\frac{1}{5}$ میلیارد دلار در دوره مسوود بررسی رسید. صادرات غیرنفتی این کشور شامل محصولات دریایی بویژه میگو و محصولات کشاورزی (قهوه و کاکائو) می باشد. لازم به ذکر است که اکوادور بزرگترین صادرکننده میگو و موز در جهان است. مهمترین واردکنندگان کالا از اکوادور، کشورهای آمریکا، کره جنوبی، کشورهای آمریکای لاتین و جامعه اقتصادی اروپا هستند.

در سال ۱۹۸۳ همزمان با تغییر سیستم ارزی، ارزش کل واردات این کشور بععلت کاهش رشد

تقاضای داخلی و افزایش محدود و پستیهای وارداتی یا ۲۵ درصد کاهش به ۱/۴ میلیارد دلار محدود گردید و به حد اقل میزان خود طی سالهای ۹۰ - ۱۹۸۲ رسید ولی در سالهای بعد علیرغم تضعیفهای پی‌درپی پول این کشور، افت مشهودی در واردات ملاحظه نگردید. بطوریکه در سال ۱۹۸۷، بععلت وقوع زلزله واردات کالاهای ضروری و همچنین واردات نفت تصفیه شده و فرآورده های نفتی به منظور تامین نیازهای داخلی به میزان قابل توجهی افزایش یافت و به ۲ میلیارد دلار بالغ گردید و در سال ۱۹۸۸ بععلت اتخاذ سیاستهای مالی انقباضی و برقراری محدود و پستیهای وارداتی، ارزش واردات ۲۳ درصد نسبت به سال قبل کاهش یافت و به ۱/۶ میلیارد دلار محدود گردید. بیشترین میزان کاهش واردات در این سال مربوط به واردات مواد اولیه و کالاهای سرمایه ای بود است. خالص حساب جاری موازنه برد اختیهای این کشور شدید است تحت تاثیر قیمت نفت و میزان تولید و در آن بود است. بطوریکه بععلت کاهش قیمت جهانی نفت در سالهای ۱۹۸۶ و ۱۹۸۸ و قطع صد و در آن در سال ۱۹۸۷، همواره از کسری قابل توجهی برخوردار بوده است ولی در سال ۱۹۸۸ بدلیل از سرگیری صادرات نفت و کاهش قابل ملاحظه در واردات نفت و فرآورده های نفتی، کسری حساب جاری به میزان قابل ملاحظه ای کاهش یافت و روند نزولی کسری حساب متکورد در سالهای بعد نیز ادامه داشته است.

نرخ تورم در این کشور از ۱۳ درصد در سال ۱۹۸۰ به ۴۸/۵ درصد در سال ۱۹۹۰ افزایش یافت. در سالهای ۱۹۸۸ و ۱۹۸۹ بععلت رشد زیاد نقدینگی و تغییر سیستم ارزی، نرخ تورم افزایش چشمگیری یافت، بطوریکه در سال ۱۹۸۹ به ۷۵/۶ درصد بالغ گردید.

با اینکه ارزش پول این کشور طی سالهای مذکور اثما در حال کاهش بوده است، ولی نرخ بهره (تنزیل مجدد) از انعطاف پذیری کافی برخوردار نبوده است و ضمناً این نرخ همواره کمتر از نرخ تورم بوده است.

کسری بودجه دولت طی سالهای ۱۹۸۷ - ۱۹۸۰ (به استثنای سال ۱۹۸۵) بعنوان یک عارضه اقتصادی، همچنان تداوم داشته است و وضعیت مالی دولت در سالهای ۸۷ - ۱۹۸۶ با وخامت زیادی مواجه گشت. در سال ۱۹۸۶ کسری بودجه در نتیجه کاهش درآمد های نفتی و افزایش برد اختیهای جاری و سرمایه ای دولت افزایش یافت و این روند در سال ۱۹۸۷ نیز ادامه یافت. تغییر جهتی که از سال ۱۹۸۷ به بعد در وضعیت مالی دولت ملاحظه می گردد ناشی از اتخاذ سیاستهای بودجه ای مناسب نبوده، بلکه در این سالها دولت باتبدیل مقداری از بدهیهای خارجی به اسناد مالکیت و سهام از یکسو و بدست بخشودگی مقداری از بدهیهای خارجی از طرف خارجیان از سوی دیگر، توانسته است تا حدی وضع ظاهری

حسابهای بودجه را بهبود بخشد -

رشد اقتصادی (GDP به قیمت ثابت) این کشور به استثنای سالهای ۱۹۸۳، ۱۹۸۴ و ۱۹۸۷ همواره مثبت بوده است. در سال ۱۹۸۷ بعلت وقوع زلزله و قطع تولید نفت، تولید ناخالص داخلی به میزان ۶ درصد کاهش یافت ولی در سال ۱۹۸۸ همزمان با انتخاب سیستم ارزی تثبیت به دلار، بواسطه از سرگیری تولید نفت GDP از رشدی معادل ۱۰/۵ درصد برخوردار گردید. بطور متوسط سهم بخشهای کشاورزی، نفت، معدن، صنعت و تجارت در GDP معادل ۱۵ درصد بوده است. طی سالهای ۸۸ - ۱۹۸۴، بخشهای کشاورزی و تجارت از رشد مثبتی برخوردار بوده اند در حالیکه بخش صنعت در این سالها با رکود مواجه بوده است. بطور کلی رشد فعالتهای غیر نفتی در این کشور از ۳/۵ درصد در سالهای ۸۵ - ۱۹۸۴ به کمتر از ۳ درصد در سالهای ۸۷ - ۱۹۸۶ و ۱/۵ درصد در سال ۱۹۸۸ کاهش یافته است و بدلیل قطع تولید نفت، سطح تولید در بخشهای نفت و معدن در سال ۱۹۸۷ تقریباً ۵۲ درصد کاهش یافت ولی در سال ۱۹۸۸ سطح تولید بخش نفت بیش از سالهای قبل از وقوع زلزله بود.

لازم به توضیح است که تولید ناخالص داخلی سرانه واقعی اکوادور از ۱۲۲ هزار ساگرد در سال ۱۹۸۰ به ۱۱۴ هزار ساگرد در سال ۱۹۹۰ کاهش یافته است. یعنی طی این سالها واحدی از قدرت خرید واقعی مردم این کشور کاسته شده است.

رشد نقد بنگی کشور اکوادور در اکثر سالها بسیار زیاد بوده و به ویژه در سال ۱۹۸۸ که ارزش پول این کشور حدود ۴۹ درصد کاهش یافت به بالاترین میزان خود در طی سالهای مورد بررسی معادل ۶۱/۹ درصد رسید. این رشد احتمالاً ناشی از آن است که این کشور به موازات کاهش ارزش پول خود سیاست انقباضی مناسب پولی را اتخاذ ننموده است.

ارزش کل بدیهیهای خارجی کشور اکوادور که در سال ۱۹۸۰ حدود ۶ میلیارد دلار بود در سال ۱۹۸۸ به ۱۰/۵ میلیارد دلار (پس از حذف بخشودگیها و...) رسید است. یعنی علیرغم تضعیف مکرر ارزش پول این کشور حدود ۴/۵ میلیارد دلار بریدیهیهای خارجی اش افزوده شده است. لازم به ذکر است که نسبت بازپرداخت اقساط وام به کل صادرات کالاها و خدمات این کشور در سال ۱۹۸۴ معادل ۳۹/۶ درصد بوده که در سال ۱۹۸۸ به ۶۹ درصد افزایش پیدا نموده است.

سال	۱۳۸۶	۱۳۸۵	۱۳۸۴	۱۳۸۳	۱۳۸۲	۱۳۸۱	۱۳۸۰	۱۳۷۹	۱۳۷۸	۱۳۷۷	۱۳۷۶	۱۳۷۵	۱۳۷۴	۱۳۷۳	۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰
۵/۳/۸۸	۷۲/۸	۷۲/۵	۷۲/۵	۷۲/۵	۷۲/۵	۷۲/۵	۷۲/۵	۷۲/۵	۷۲/۵	۷۲/۵	۷۲/۵	۷۲/۵	۷۲/۵	۷۲/۵	۷۲/۵	۷۲/۵	۷۲/۵
۱۶/۹/۸۰	۳۲/۶	۱۲/۵	۱۲/۵	۱۲/۵	۱۲/۵	۱۲/۵	۱۲/۵	۱۲/۵	۱۲/۵	۱۲/۵	۱۲/۵	۱۲/۵	۱۲/۵	۱۲/۵	۱۲/۵	۱۲/۵	۱۲/۵
۸/۱۳/۸۱	۲۱/۳	-۵۸/۹	-۱۳/۸	-۱۳/۸	-۱۳/۸	-۱۳/۸	-۱۳/۸	-۱۳/۸	-۱۳/۸	-۱۳/۸	-۱۳/۸	-۱۳/۸	-۱۳/۸	-۱۳/۸	-۱۳/۸	-۱۳/۸	-۱۳/۸
۱۳/۵/۸۲	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۸۳	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۸۴	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۸۵	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۸۶	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۸۷	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۸۸	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۸۹	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۹۰	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۹۱	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۹۲	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۹۳	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۹۴	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۹۵	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۹۶	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۹۷	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۹۸	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۹۹	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳
۱۳/۵/۱۰۰	۳۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۲/۳

۱) IMF: International Financial Statistics, Yearbook - 1991 - Revisé - 1992 .
 ۲) Dept Annual Statistical Bulletin - 1998 .
 ۳) Non Inflation Index: 1978 - 98 (data.com).

سال	۱۳۹۱	۱۳۹۰	۱۳۸۹	۱۳۸۸	۱۳۸۷	۱۳۸۶	۱۳۸۵	۱۳۸۴	۱۳۸۳	۱۳۸۲	۱۳۸۱	۱۳۸۰	واحد	توضیحات
۱۳۸۰/۸۰	۴۸۸/۳۰	۴۳۴/۲۱	۴۳۳/۲۱	۴۱۱/۵۰	۳۹۲/۵۰	۳۶۲/۵۰	۳۴۲/۵۰	۳۲۲/۵۰	۳۰۲/۵۰	۲۸۲/۵۰	۲۶۲/۵۰	۲۴۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۸۱/۸۱	۴۹۸/۳۰	۴۴۴/۲۱	۴۴۳/۲۱	۴۲۱/۵۰	۳۹۲/۵۰	۳۶۲/۵۰	۳۴۲/۵۰	۳۲۲/۵۰	۳۰۲/۵۰	۲۸۲/۵۰	۲۶۲/۵۰	۲۴۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۸۲/۸۲	۵۰۸/۳۰	۴۵۴/۲۱	۴۵۳/۲۱	۴۳۱/۵۰	۴۰۲/۵۰	۳۷۲/۵۰	۳۵۲/۵۰	۳۳۲/۵۰	۳۱۲/۵۰	۲۹۲/۵۰	۲۷۲/۵۰	۲۵۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۸۳/۸۳	۵۱۸/۳۰	۴۶۴/۲۱	۴۶۳/۲۱	۴۴۱/۵۰	۴۱۲/۵۰	۳۸۲/۵۰	۳۶۲/۵۰	۳۴۲/۵۰	۳۲۲/۵۰	۳۰۲/۵۰	۲۸۲/۵۰	۲۶۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۸۴/۸۴	۵۲۸/۳۰	۴۷۴/۲۱	۴۷۳/۲۱	۴۵۱/۵۰	۴۲۲/۵۰	۳۹۲/۵۰	۳۷۲/۵۰	۳۵۲/۵۰	۳۳۲/۵۰	۳۱۲/۵۰	۲۹۲/۵۰	۲۷۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۸۵/۸۵	۵۳۸/۳۰	۴۸۴/۲۱	۴۸۳/۲۱	۴۶۱/۵۰	۴۳۲/۵۰	۴۰۲/۵۰	۳۸۲/۵۰	۳۶۲/۵۰	۳۴۲/۵۰	۳۲۲/۵۰	۳۰۲/۵۰	۲۸۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۸۶/۸۶	۵۴۸/۳۰	۴۹۴/۲۱	۴۹۳/۲۱	۴۷۱/۵۰	۴۴۲/۵۰	۴۱۲/۵۰	۳۹۲/۵۰	۳۷۲/۵۰	۳۵۲/۵۰	۳۳۲/۵۰	۳۱۲/۵۰	۲۹۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۸۷/۸۷	۵۵۸/۳۰	۵۰۴/۲۱	۵۰۳/۲۱	۴۸۱/۵۰	۴۵۲/۵۰	۴۲۲/۵۰	۴۰۲/۵۰	۳۸۲/۵۰	۳۶۲/۵۰	۳۴۲/۵۰	۳۲۲/۵۰	۳۰۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۸۸/۸۸	۵۶۸/۳۰	۵۱۴/۲۱	۵۱۳/۲۱	۴۹۱/۵۰	۴۶۲/۵۰	۴۳۲/۵۰	۴۱۲/۵۰	۳۹۲/۵۰	۳۷۲/۵۰	۳۵۲/۵۰	۳۳۲/۵۰	۳۱۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۸۹/۸۹	۵۷۸/۳۰	۵۲۴/۲۱	۵۲۳/۲۱	۵۰۱/۵۰	۴۷۲/۵۰	۴۴۲/۵۰	۴۲۲/۵۰	۴۰۲/۵۰	۳۸۲/۵۰	۳۶۲/۵۰	۳۴۲/۵۰	۳۲۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۹۰/۹۰	۵۸۸/۳۰	۵۳۴/۲۱	۵۳۳/۲۱	۵۱۱/۵۰	۴۸۲/۵۰	۴۵۲/۵۰	۴۳۲/۵۰	۴۱۲/۵۰	۳۹۲/۵۰	۳۷۲/۵۰	۳۵۲/۵۰	۳۳۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۹۱/۹۱	۵۹۸/۳۰	۵۴۴/۲۱	۵۴۳/۲۱	۵۲۱/۵۰	۴۹۲/۵۰	۴۶۲/۵۰	۴۴۲/۵۰	۴۲۲/۵۰	۴۰۲/۵۰	۳۸۲/۵۰	۳۶۲/۵۰	۳۴۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۹۲/۹۲	۶۰۸/۳۰	۵۵۴/۲۱	۵۵۳/۲۱	۵۳۱/۵۰	۵۰۲/۵۰	۴۷۲/۵۰	۴۵۲/۵۰	۴۳۲/۵۰	۴۱۲/۵۰	۳۹۲/۵۰	۳۷۲/۵۰	۳۵۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۹۳/۹۳	۶۱۸/۳۰	۵۶۴/۲۱	۵۶۳/۲۱	۵۴۱/۵۰	۵۱۲/۵۰	۴۸۲/۵۰	۴۶۲/۵۰	۴۴۲/۵۰	۴۲۲/۵۰	۴۰۲/۵۰	۳۸۲/۵۰	۳۶۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۹۴/۹۴	۶۲۸/۳۰	۵۷۴/۲۱	۵۷۳/۲۱	۵۵۱/۵۰	۵۲۲/۵۰	۴۹۲/۵۰	۴۷۲/۵۰	۴۵۲/۵۰	۴۳۲/۵۰	۴۱۲/۵۰	۳۹۲/۵۰	۳۷۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۹۵/۹۵	۶۳۸/۳۰	۵۸۴/۲۱	۵۸۳/۲۱	۵۶۱/۵۰	۵۳۲/۵۰	۵۰۲/۵۰	۴۸۲/۵۰	۴۶۲/۵۰	۴۴۲/۵۰	۴۲۲/۵۰	۴۰۲/۵۰	۳۸۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۹۶/۹۶	۶۴۸/۳۰	۵۹۴/۲۱	۵۹۳/۲۱	۵۷۱/۵۰	۵۴۲/۵۰	۵۱۲/۵۰	۴۹۲/۵۰	۴۷۲/۵۰	۴۵۲/۵۰	۴۳۲/۵۰	۴۱۲/۵۰	۳۹۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۹۷/۹۷	۶۵۸/۳۰	۶۰۴/۲۱	۶۰۳/۲۱	۵۸۱/۵۰	۵۵۲/۵۰	۵۲۲/۵۰	۴۹۲/۵۰	۴۷۲/۵۰	۴۵۲/۵۰	۴۳۲/۵۰	۴۱۲/۵۰	۳۹۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۹۸/۹۸	۶۶۸/۳۰	۶۱۴/۲۱	۶۱۳/۲۱	۵۹۱/۵۰	۵۶۲/۵۰	۵۳۲/۵۰	۴۹۲/۵۰	۴۷۲/۵۰	۴۵۲/۵۰	۴۳۲/۵۰	۴۱۲/۵۰	۳۹۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۳۹۹/۹۹	۶۷۸/۳۰	۶۲۴/۲۱	۶۲۳/۲۱	۶۰۱/۵۰	۵۷۲/۵۰	۵۴۲/۵۰	۴۹۲/۵۰	۴۷۲/۵۰	۴۵۲/۵۰	۴۳۲/۵۰	۴۱۲/۵۰	۳۹۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)
۱۴۰۰/۰۰	۶۸۸/۳۰	۶۳۴/۲۱	۶۳۳/۲۱	۶۱۱/۵۰	۵۸۲/۵۰	۵۵۲/۵۰	۴۹۲/۵۰	۴۷۲/۵۰	۴۵۲/۵۰	۴۳۲/۵۰	۴۱۲/۵۰	۳۹۲/۵۰	تراز سود	تراز سود (ماده)

1) IMF, International Financial Statistics, Yearbook - 1990, 1991, March 1992.
 2) Open Annual Statistical Bulletin - 1992.
 3) World Debt Tables, 1978 - 1988 Edition.

References

- ١ _IMF, Venezuela Staff Report. for the 1988 Midyear Article IV Consultation, August 3, 1988
- ٢ _IMF, Venezuela, Recent Economic Developments September 10, 1990
- ٣ _IMF, Indonesia- Recent Economic Developments - April 21, 1989
- ٤ _IMF, Indonesia, Staff Report for the 1989 Article IV Consultation, April 6 , 1989
- ٥ _IMF, International Financial Statistics, yearbook 1990- 1991 & March- 1922
- ٦ _Opec Annual Statistical bulletin- 1990
- ٧ _Word debt tables 1978- 88 Edition
- ٨ _Devaluation in Developing countries: The difficult choices by Karim Nashashi-Finance & Development March 1983
- ٩ _IMF, Working paper WP/91/90 - Exchange Rate Regime choice
- ١٠ _Exchange Rate Misalignment in developing countries Sebastian Edwards- 1988
- ١١ _Ecuador- Recent Economic development - August 23 , 1989